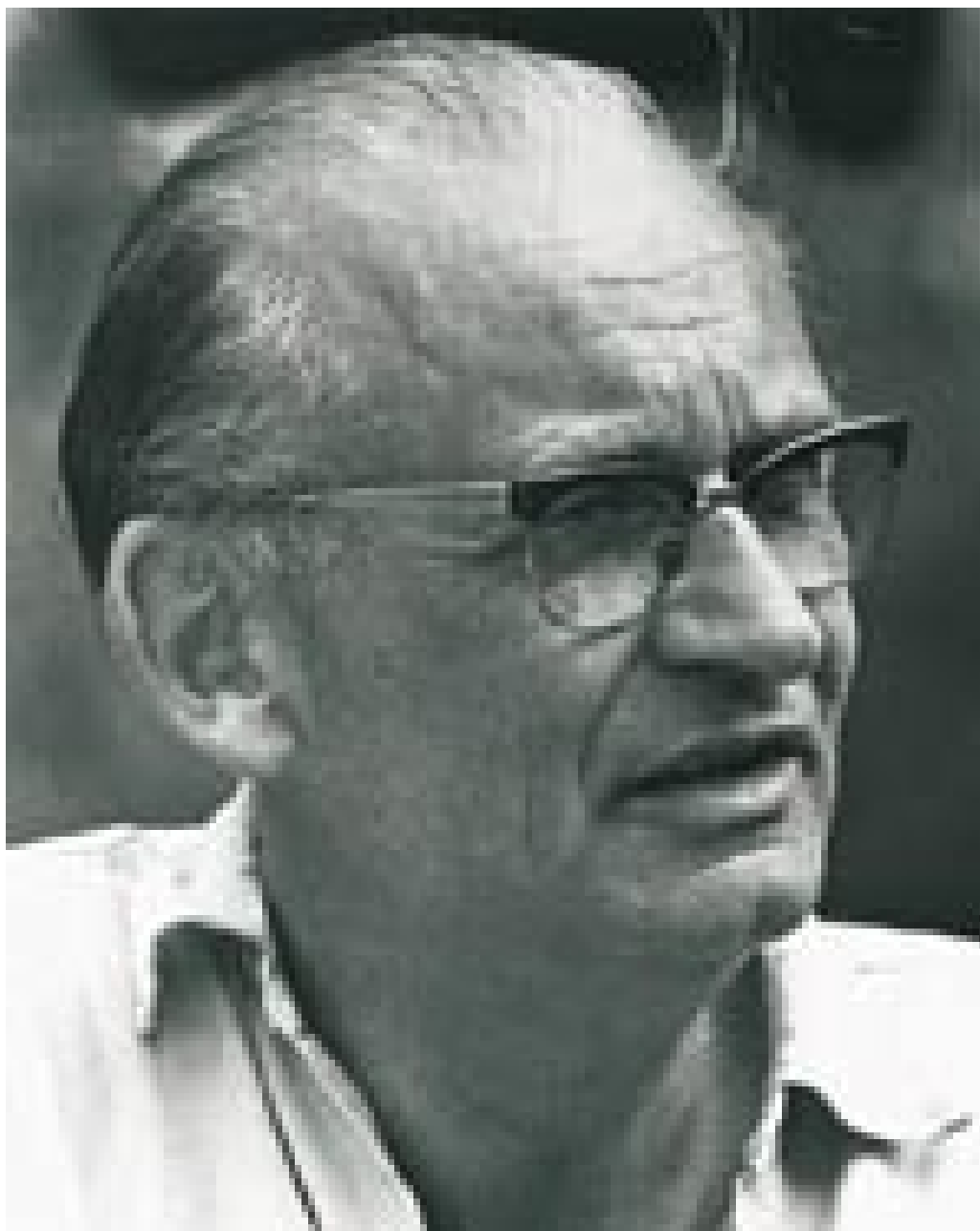

Minneord

OSS IMELLOM

Haakon Storm-Mathisen døde 13.7. 2003, nesten 92 år gammel.

Storm-Mathisen var russepresident i Oslo i 1930, ble cand.med. i 1938, godkjent spesialist i indremedisin 1950 og dr.med. i 1955. Hans ca. 100 publikasjoner omhandlet medisinske og sosialmedisinske aspekter, særlig diagnose, behandling og prognose ved hypertensjon. Han var i mange år en ledende autoritet og kapasitet på dette området, og hans kolleger og tallrike pasienter har hatt stor glede av hans kunnskaper.

Storm-Mathisen hadde en lang og variert sykehustjeneste, og spesialistutdanningen fikk han ved Ullevål, Aker og Drammen sykehus samt ved Rikshospitalet. Han hadde privatpraksis i Oslo 1941–44 og spesialistpraksis i indremedin 1981–91. 1963–81 var han avdelingsoverlege, en periode også administrerende overlege, ved Lovisenberg sykehus. For sine pasienter var han en vennlig, forståelsesfull og deltakende lege, og for sine kolleger en fin sjef og en inspirerende, raus og kunnskapsrik ressursperson. Forskning lå hans hjerte nær, og han oppmuntret og støttet sine medarbeidere til slik aktivitet.

Storm-Mathisen arrangerte i mange år kurs og møter for allmennpraktiserende leger, og deltok aktivt både innen- og utenlands på en rekke vitenskapelige møter. Også etter at han ble pensjonist deltok han regelmessig på møter i Norsk hypertensjonsforening, hvor han var æresmedlem.

Som det overskuddsmenneske Storm-Mathisen var, påtok han seg en rekke verv og oppdrag. Han var medlem av Landsstyret i Den norske lægeforening 1946–47, medlem av redaksjonskomiteen i Tidsskrift for Den norske lægeforening 1946–63, medlem i Rådet for legeetikk 1960–67 og formann i Norsk internistforbund 1970–73. Videre var han medlem av Oslo skolestyre 1956–59, Oslo bystyre 1960–67, Oslo Helsesråd 1960–63 og Oslo Edruskapsnevnd 1960–67, de to siste årene som formann. For sin mangeartede samfunnsinnsats ble han i 1980 Ridder av St. Olavs orden.

Storm-Mathisen var svært litterært interessert. Han hadde et meget rikholdig og emnerikt bibliotek, og hadde store historiske og medisinhistoriske kunnskaper. Også musikk og annen kunst interesserte ham, og hans hukommelse var god like til det siste.

Fysisk begynte han å skranke de siste årene, og et fall i en trapp satte ham en del tilbake. Han mistet sin kjære Ardis for vel to år siden, hans jevnaldrende venner var borte og selv med familien rundt seg følte han seg nok noe ensom. Han leste meget, men det kunne ikke oppveie savnet av den daglige kontakten med andre mennesker. *Det* er vel skjebnen til personer som blir svært gamle.

Haakon Storm-Mathisen var et vennlig og elskverdig menneske. En nestor i norsk medisin har gått bort. Fred med hans minne.

Knud Landmark

Publisert: 11. september 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.